Ilustrațiuni de Pictorul PASCAL

MAREA CĂLĂTO

12) Ha

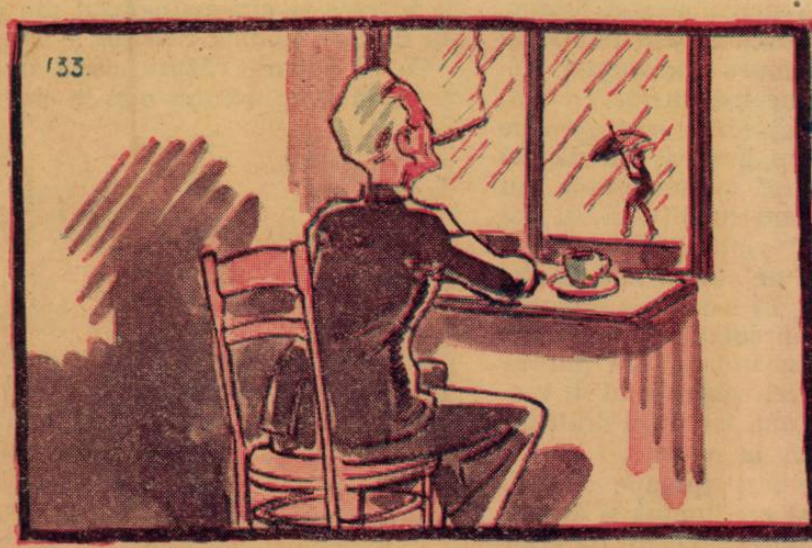

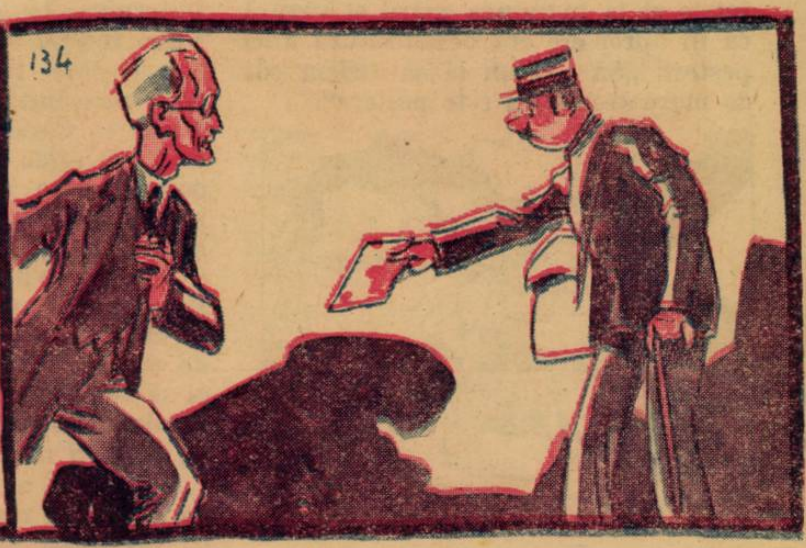

Tare trist sunt dragi prieteni,
De când vestea am primit,
Că e Haplea la 'nchisoare,
Amărît sunt și mâhnit.

Tot aștept și zi și noapte
Vreo veste bucuroasă,
Stau, privesc tot la fereastră,
Nu mai ies de loc din casă.

Insă văd venind un factor,
Fuga dau să-l întâlnesc:
Imi aduce o scrisoare!
Cu doi poli eu îl cinstesc.

E scrisoare dela Haplea. —
Inima, vai, cum îmi bate!
O deschid, e dela Viena.
Hai noroc și sănătate!

O citesc cu glasul tare:
„Scump Moș Nae, scrie Haplea,
Am scăpat de Budapesta,
Am scăpat de pușcărie.

„Insă Frosa — să-mi trăiască!
Bani destui chiar mi-a trimis.
„Șterge-o, Hapleo, cât maiiute!“
Ș'am făcut precum am zis.

„Am plecat din Budapesta,
La Viena am sosit,
Nu mai am de ce mă teme
Și de-aceea m'am oprit.

„La hotel când mă 'ntrebară
Numele, eu am văzut,
De portar și de-altă lume,
Că sunt bine cunoscut.

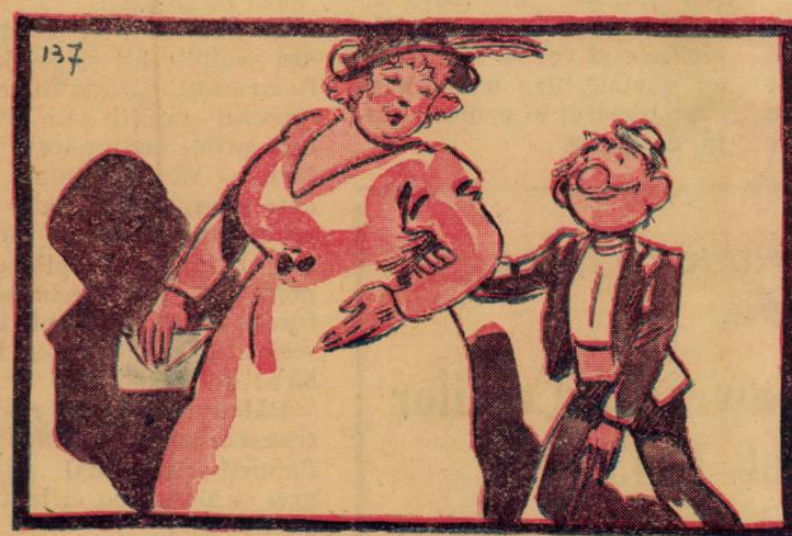

„O cucoană, ca și Frosa,
Din Herr Haplea nu mă scoate,
La teatru mă invită,
Unde mergem pe 'nserate.

„Stau în loja lângă scenă,
Dar mă simt cam obosit,
Nu pricep apoi o boabă,
Pân' la urmă-am ațipit.

„Precum știi că mi-e somnul,
Cum adorm, cum sforăiu tare,
Ci-că s'a lăsat cortina,
S'a făcut o zarvă mare.

„Eu n'aud, nu simt nimica,
Dorm și 'ncep chiar a visa,
Că-s cu Frosa ș'Urechilă,
Dar cucoana-mi tot striga: